

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 258 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

259/2018. (XI. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. július 23-án postai úton előterjesztett **panaszát** a 2018. november 6-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést fogantató szerv – H. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. július 23-án postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. július 6-án és 9-én fogantató rendőri intézkedésekkel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy volt férjétől elvált, azonban azóta is közös háztartásban élnek. Az ingatlant próbálják értékesíteni, de egyelőre nem találtak komoly vevőt. 2018. márciusában elkezdődtek a veszekedések és a bántalmazás. A volt férje többször bántalmazta, amelyről sajnos nem történt feljelentés. A volt férj fenyegette, hogy ha a panaszos feljelenti, akkor elvágja a torkát. A panaszost lelki és fizikai terrorban tartotta a férfi éveken keresztül.

2018. július 6-án a panasz volt férje eltulajdonította a panaszos telefonját, és személyes adatait kimásolta. A panaszos értesítette a rendőrséget, négy járőr megjelent a helyszínen. Ekkor a panaszos volt férje is megjelent, és a négy rendőr előtt bántalmazta a panaszost. A rendőrök semmilyen intézkedést nem tettek. A panaszos kérdőre vonta a rendőröket, hogy a törvény engedi-e, hogy rendőri jelenléttel őt bántalmazzák!? Azt a választ kapta, hogy hétfő reggel megteheti a feljelentést, mivel hétvége volt, ezért panasz felvételére nem volt lehetősége. Az

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ügyeletes rendőr T. S. mondta ezeket. A panaszos felháborítónak a rendőrök intézkedését. A panaszos állítása szerint a rendőrök letagadták a bántalmazást, „ők nem látták”.

A panaszos állítása szerint az intézkedésről hangfelvételt készített, azonban a Testület felhívása ellenére ezt nem bocsátotta a Testület rendelkezésére.

2018. július 9-én beszélt a panaszos B. Z. nyomozóval, aki azt mondta neki, hogy tegyen feljelentést. Délután a panaszos megjelent a H. Rendőrkapitányságon, de újabb feljelentést már nem tehetett, mivel már van folyamatban lévő ügy.

A beadvány előterjesztésének időpontjáig semmilyen intézkedés nem történt, vagy legalábbis a panaszos nem tapasztalta. A panaszos többször kérte a rendőröket, hogy „kérjék meg a távortartást”, mert veszélynek van kitéve. A panaszos úgy érzi, hogy nem kapja meg a kellő intézkedést.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) A küldés leírása című dokumentum szerint 2018. július 6-án 18 óra 17 perctől 18 óra 38 percig tartott a rendőri intézkedés.

A M. utca 5. szám alatti ingatlanból 18 óra 2 perckor a panaszos tett bejelentést, mely szerint a volt férjével rossz viszonyban van, ezért hétvégeként nem is tartózkodik a megjelölt címen, mivel tart a volt férjétől. A bejelentéskor is éppen a házból távozott, amikor rájött, hogy telefonját ott hagyta. Visszament, de a volt férj már eltette a telefont és távozott. A panaszos nem tudta, hogy vissza fog-e térni a volt férj. A panaszos közölte, hogy telefonján rögzített (akár a volt férjet is terhelő) adatok vannak.

18 óra 25 perckor K. T. is bejelentést tett, mely szerint a megjelölt címen azt hallotta, hogy bántalmazás van folyamatban.

A kikerülő járőr a telefont a panaszos megtalálta az ingatlanban, azaz a volt férj azt nem tette el. Az intézkedés jogi felvilágosítással zárult.

2) A. J. r. alezredes kapitányságvezetői átiratában az alábbiak szerint válaszolta meg a Testület által feltett kérdéseket.

2018. július 6-án a panaszos 18 óra 2 perckor tett bejelentést, a fent leírtak szerint.

18 óra 17 perckor K. A. r. főörzsőrmester, R. M. r. őrmester és P. D. r. őrmester megjelentek a megjelölt címen, ahol felvették a kapcsolatot a bejelentővel, aki tájékoztatta a rendőröket arról, hogy válófélben vannak a férjével, és már többször bántalmazta őt, azonban eddig nem tett feljelentést. A panaszos elmondta, hogy a férje elvitte a telefonját, azonban az intézkedés során a telefont a panaszos a megjelölt ingatlanban megtalálta.

Az intézkedő rendőrök által készített jelentés alapján a kapitányságvezető megállapította, hogy a rendőri intézkedés során a panaszos és a jelen lévő családtagok között folyamatos feszült hangvételi szóváltás volt, mely során a panaszos a férje elé lépett, ütő és rúgó távolságon belülré, amely során a férj a tettelegesség elkerülése végett a panaszost tenyérrel eltolta magától. Ezt észlelve a rendőrök eltávolították egymástól a feleket, azonban a panaszos többszöri felszólításra volt csak hajlandó eltávolodni férjétől. Az intézkedő rendőrök jelentése alapján bántalmazás az intézkedés során nem történt, valamint a panaszoson külsérelmi nyom nem volt található, amely az intézkedést megelőző esetleges bántalmazásra utalt volna.

A panaszos által tett bejelentésről az intézkedők jelentést készítettek, amely részletesen tartalmazza a helyszínen foganatosított intézkedéseket.

Az intézkedésekre a panaszos bejelentésére tekintettel az 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 1.§ (2) bekezdés 2) pontjában, a 2.§ (1) bekezdés, valamint a 13.§ (1) bekezdésében meghatározottak nyújtottak jogalapot, mivel tulajdon elleni szabálysértés elkövetésének gyanúja merült fel a bejelentés alapján.

Az intézkedést a rendőrök jogi felvilágosítással zárták, mivel közvédelemre üldözendő szabálysértést, valamint bűncselekményt a helyszínen nem állapítottak meg.

Az intézkedés során a rendőrség által alkalmazott ideiglenes megelőző távoltartás kezdeményezésére nem került sor, mivel az intézkedés során az intézkedést közvetlenül megelőző bántalmazásra, vagy családon belüli erőszakra utaló körülmény nem merült fel.

Az intézkedés során a rendőrök a panaszost tájékoztatták az intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségekről. Az intézkedést követően a panaszos megjelent a rendőrkapitányságon, ahol felvette a kapcsolatot T. S. r. törzszászlós szolgálatirányítóval, és a rendőri intézkedést kifogásolta, mivel véleménye szerint őt bántalmazta a férje az intézkedés során, és a rendőrök nem intézkedtek. A r. törzszászlós és R. M. r. őrmester is tájékoztatta a panaszost az intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségéről, azonban ezzel nem kívánt élni.

2018. július 9-én a délelőtti órákban a panaszos felvette a telefonos kapcsolatot B. Z. c. r. törzszászlóssal, és elmondta neki, hogy a korábbi napokban történt a lakcímén intézkedés, a mellyel nem volt megelégedve. A rendőr a panaszost telefonon keresztül jogi felvilágosításban részesítette, és közölte vele, hogy amennyiben bűncselekmény áldozatává vált, abban az esetben menjen be a rendőrségre és tegyen feljelentést.

A megjelölt napon a délutáni órákban a panaszos megjelent a rendőrkapitányságon, és feljelentést kívánt tenni a férjével szemben, aki elmondása szerint 2018. július 6-án bántalmazta őt. F. Z. r. törzszászlós meghallgatta a panaszost, majd a bűnügyi szolgálattal egyeztetett, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszos által korábban férjével szemben tett feljelentés alapján már megindításra került a büntetőeljárás. Az ügy során még tanúként történő meghallgatására nem került sor, ezért újabb feljelentés megtétele nem szükséges, mivel a tanúkénti meghallgatása során a későbbi sérelmeit is előadhatja. Erről a rendőr tájékoztatta a panaszost, aki mindezek alapján nem tett újabb feljelentést.

A kapitányságvezető megjegyezte, hogy a panaszos által 2018. július 3-án tett feljelentés alapján *.bü számon indult nyomozás a Büntetőtörvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 222.§ (1) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő házastárs, volt házastárs, élettárs, volt élettárs sérelmére elkövetett zaklatás vétségének megalapozott gyanúja miatt, amely jelenleg is folyamatban van.

3) A kapitányságvezető az iratsomaghoz csatoltan megküldte az intézkedő rendőrök jelentéseit az intézkedésről, továbbá a kiegészítő kérdéseket megválaszolva, amelyek ismertetésétől a Testület eltekint, mivel a kapitányságvezető ezeknek tartalmát foglalta össze az előző pontban ismertetettek szerint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének a XX. fejezetben rögzített testi épséghez való jogát, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.**

1) A Testület vizsgálta, hogy a panaszos bejelentése nyomán a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége, és amennyiben keletkezett, annak milyen módon tettek eleget a rendőrök.

a) A panaszos állítása szerint 2018. július 6-án azért tett bejelentést, mert volt férje eltulajdonította a telefonját, és abból személyes adatait kimásolta.

A rendőrségi tájékoztatás szerint az M. utca 5. szám alatti ingatlanból 18 óra 2 perckor a panaszos tett bejelentést, mely szerint a volt férjével rossz viszonyban van, ezért hétvégenként nem is tartózkodik a megjelölt címen, mivel tart a volt férjétől. A bejelentéskor is éppen a házból

távozott, amikor rájött, hogy telefonját ott hagyta. Visszament, de a volt férj már eltette a telefont és távozott. A panaszos nem tudta, hogy vissza fog-e térni a volt férj. A panaszos közölte, hogy telefonján rögzített (akár a volt férjet is terhelő) adatok vannak.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: 2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület az ügy gondos mérlegelése után megállapította, hogy a panaszos bejelentésében olyan információt közölt a rendőrséggel, amely felvetette a szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúját, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Megállapítható tehát, hogy a rendőrségnek a bejelentések nyomán kötelezettsége keletkezett arra irányulóan, hogy a bejelentésben foglaltakat a helyszínen ellenőrizze, és amennyiben szükséges, a további intézkedéseket megtegye. A bejelentésben előadott tényállásra a 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről (továbbiakban: Szabs. törvény) alábbi rendelkezése hívható fel.

177. § (1) Aki *a)* ötv ezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint fennállt az intézkedéshez szükséges mértékű gyanú, amely által a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, annak ellenére, hogy a bejelentésekről a helyszíni ellenőrzés során bebizonyosodott, hogy valótlan állítást tartalmazott, a telefont nem tulajdonította el a panaszos volt férje. A Testület

kimondta tehát, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el, intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek a helyszínen történő kivonulással, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a fennálló intézkedési kötelezettségnek milyen módon, mennyiben tettek eleget a rendőrök.

A panaszos értesítette a rendőrséget, négy járőr megjelent a helyszínen. Ekkor a panaszos volt férje is megjelent, és a négy rendőr előtt bántalmazta a panaszost. A rendőrök semmilyen intézkedést nem tettek. A panaszos kérdőre vonta a rendőröket, hogy a törvény engedi-e, hogy rendőri jelenléttel őt bántalmazzák!? Azt a választ kapta, hogy hétfő reggel megteheti a feljelentést, mivel hétvége volt, ezért panasz felvételére nem volt lehetősége. Az ügyeletes rendőr T. S. mondta ezeket. A panaszos felháborítónak a rendőrök intézkedését. A panaszos állítása szerint a rendőrök letagadták a bántalmazást, „ők nem látták”.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a rendőri intézkedés során a panaszos és a jelen lévő családtagok között folyamatos feszült hangvételű szóváltás volt, mely során a panaszos a férje elé lépett, ütő és rúgó távolságon belülré, amely során a férj a tettelegesség elkerülése végett a panaszost tenyérrrel eltolta magától. Ezt észelve a rendőrök eltávolították egymástól a feleket, azonban a panaszos többszöri felszólításra volt csak hajlandó eltávolodni férjétől. Az intézkedő rendőrök jelentése alapján bántalmazás az intézkedés során nem történt, valamint a panaszoson külsérelmi nyom nem volt található, amely az intézkedést megelőző esetleges bántalmazásra utalt volna.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Testület tájékoztató levelében felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy amennyiben valóban rendelkezik az intézkedésről készült hangfelvétellel, azt bocsássa a Testület rendelkezésére, a bizonyítás érdekében. A panaszos a felhívásnak azonban nem tett eleget.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület jelen ügyben a panaszos és a rendőrség nyilatkozatára támaszkodhatott. Mindezekre tekintettel a Testület a panaszosi és a rendőrségi álláspont között fennálló ellentét okán nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a helyszínen valóban történhetett-e bántalmazás, amelyet az intézkedő rendőrök nem akadályoztak volna meg.

A Testület mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem megállapítható, hogy történt-e bántalmazás a rendőrök jelenlétében, illetőleg, hogy a rendőrök a segítségnyújtási kötelességüknek eleget tettek-e, ezért a panaszos tisztességes eljárásához fűződő jogának sérelme nem megállapítható ebben az aspektusban. Ugyanezekre a körülményekre tekintettel a panaszos testi épséghez való alapvető jogának sérelme sem megállapítható.

2) A Testület ezt követően vizsgálta a panaszosnak a feljelentés felvételével és a panasztételi jogával kapcsolatos tájékoztatás megadását.

A panaszos levele alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy a panaszos a bántalmazás miatti feljelentés felvételének módját kifogásolta, vagy a rendőri intézkedéssel kapcsolatos panasza felvételének elmulasztását.

A panaszos az intézkedés során kérdőre vonta a rendőröket, hogy a törvény engedi-e, hogy rendőri jelenléttel őt bántalmazzák!? Azt a választ kapta, hogy hétfő reggel megetheti a feljelentést, mivel hétvége volt, ezért panasz felvételére nem volt lehetősége. Az ügyeletes rendőr T. S. mondta ezeket a panaszosnak.

A panaszos állítása szerint 2018. július 9-én beszélt B. Z. nyomozóval, aki azt mondta neki, hogy tegyen feljelentést. Délután a panaszos megjelent a H. Rendőrkapitányságon, de újabb feljelentést már nem tehetett, mivel már van folyamatban lévő ügy.

A rendőri tájékoztatás szerint a július 6-ai intézkedés során a rendőrök a panaszost tájékoztatták az intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségekről. Az intézkedést követően a panaszos megjelent a rendőrkapitányságon, ahol felvette a kapcsolatot T. S. r. törzsszászlós szolgálatirányítóval, és a rendőri intézkedést kifogásolta, mivel véleménye szerint őt bántalmazta a férje az intézkedés során, és a rendőrök nem intézkedtek. A r. törzsszászlós és R. M. r. őrmester is tájékoztatta a panaszost az intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségéről, azonban ezzel nem kívánt élni.

2018. július 9-én a délelőtti órákban a panaszos felvette a telefonos kapcsolatot B. Z. c. r. törzsszászlóssal, és elmondta neki, hogy a korábbi napokban történt a lakcímén intézkedés, a mellyel nem volt megelégedve. A rendőr a panaszost telefonon keresztül jogi felvilágosításban részesítette, és közölte vele, hogy amennyiben bűncselekmény áldozatává vált, abban az esetben menjen be a rendőrségre és tegyen feljelentést. A megjelölt napon a délutáni órákban a panaszos megjelent a rendőrkapitányságon, és feljelentést kívánt tenni a férjével szemben, aki elmondása szerint 2018. július 6-án bántalmazta őt. F. Z. r. törzsszászlós meghallgatta a panaszost, majd a bűnügyi szolgálattal egyeztetett, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszos által korábban férjével szemben tett feljelentés alapján már megindításra került a büntetőeljárás. Az ügy során még tanúként történő meghallgatására nem került sor, ezért újabb feljelentés megtétele nem szükséges, mivel a tanúkénti meghallgatása során a későbbi sérelmeit is előadhatja. Erről a rendőr tájékoztatta a panaszost, aki mindezek alapján nem tett újabb feljelentést.

a) Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A Szolgálati Szabályzat 5.§ (6) bekezdése szerint a rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.

Az Rtv. 92. §(1) bekezdése szerint, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

A panaszos, illetőleg az intézkedő rendőrök által előadottak összevetése alapján a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedő rendőrök valóban megadták-e a panaszosnak a tájékoztatást panasztételi jogával kapcsolatban.

Ebben az aspektusban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

b) A feljelentés felvételével kapcsolatban a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége július 9-én a panaszosnak nyújtandó tájékoztatási kötelezettséget foglalta magában. A panaszos beadványában maga is leírta, hogy a rendőrségen kapott tájékoztatás szerint már folyamatban volt az eljárás a korábban tett feljelentése nyomán. A panaszos beadványának nem egyértelmű volta miatt nem lehetett állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszos pontosan melyik – általa sérelmezett – cselekmény miatt fordult a rendőrséghez, a bántalmazás miatt, vagy a nem megfelelő rendőri intézkedés miatt. A Testület továbbá megjegyzi, hogy – a rendőri tájékoztatás szerint – a panaszos feljelentése nyomán történő tudomásszerzést követően a rendőrség a szükséges lépéseket megtette a panaszos által leírt cselekmények tisztázásával kapcsolatban, a büntetőeljárás megindult.

A Testület úgy foglalt állást, hogy 2018. július 9-én a rendőrség tájékoztatási kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a jogi felvilágosítást megadó rendőr eleget tett, azaz nem sérült ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

IV.

A Testület nem helyezkedhetett más álláspontra, mint hogy fennállt az intézkedéshez szükséges mértékű gyanú, amely által a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, annak ellenére, hogy a bejelentésekről a helyszíni ellenőrzés során bebizonyosodott, hogy valótlan állítást tartalmazott, a telefont nem tulajdonította el a panaszos volt férje. A Testület kimondta tehát, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el, intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek a helyszínrre történő kivonulással, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Nem megállapítható, hogy történt-e bántalmazás a rendőrök jelenlétében, illetőleg, hogy a rendőrök a segítségnyújtási kötelességüknek eleget tettek-e, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható ebben az aspektusban. Ugyanezekre a körülményekre tekintettel a panaszos testi épséghez való alapvető jogának sérelme sem megállapítható. A panaszos, illetőleg az intézkedő rendőrök által előadottak összevetése alapján a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedő rendőrök valóban megadták-e a panaszosnak a tájékoztatást panasztételi jogával kapcsolatban. Ebben az aspektusban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható. A Testület úgy foglalt állást, hogy 2018. július 9-én a rendőrség tájékoztatási kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a jogi felvilágosítást megadó rendőr eleget tett, azaz nem sérült ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2018. november 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület